

ΤΩ, ΑΡΕΙΩ, ΠΑΓΩ,
ΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ

Βαθμὸς Ἀσφαλείας:

Βαθμὸς Προτεραιότητος:

Αριθ. Πίνακ. 5

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6^η Νοεμβρίου 1979

Πρὸς

Τὸ Υπουργεῖον Δικαιοσύνης

Ἐνταῦθα

Ἐπὶ τοῦ διά τοῦ ὑπ' ἀριθ. 66967/1979 Υ-
μετέρου ἐγγράφου τεθέντος ἐρωτήματος, περὶ τοῦ
ἄν, κατ' ἔφαρμόγην τοῦ ἄρθρ. 88 παρ. 1 τοῦ Κώδι-
κος περὶ Δικηγόρων ναὶ ἐν συνδρομῇ τῶν ὑπό^{της}
τῆς διατάξεως ταύτης ὁριζόμενων προϋποθέσεων,
δύνανται νομίμως νά παρίστανται δικολάβοι
(ἀντί δικηγόρων) δι' ἕκαστον τῶν συμβαλλομένων
μερῶν κατά τήν σύνταξιν συμβολαιογραφικῶν ἐγ-
γράφων, ἐπὶ τῶν ὅποιων εἶναι ὑποχρεωτική δι' ἕ-
καστον τῶν συμβαλλομένων ἡ παράστασις δικηγό-
ρου (ἄρθρ. 42 τοῦ Ν.Δ/τος 3026/1954 "περὶ τοῦ
Κώδικος τῶν Δικηγόρων", ὡς συνεπληρώθη διά τοῦ
ἄρθρου 19 τοῦ Ν.723/1977), ἔχομεν τήν τιμήν,
σύν τῇ ἐπιστροφῇ τῶν εἰς τό ρηθέν Υμέτερον
ἐγγράφον συνημμένων, νά ἐκθέσωμεν τά ἀκόλουθα:

Ἡ περὶ οὗ τό ρηθέν ἐρώτημα περίπτωσις
δύναται νά ἀνακύψῃ ἐν ὅφει τῆς δοθείσης εἰς
τήν διάταξιν τοῦ ἄρθρ. 43 παρ. 3 τοῦ Κώδικος
περὶ Δικηγόρων (Ν.Δ.3026/1954), ὡς ἀντικατε-
στάθη διά τοῦ ἄρθρου 9 παρ. 2 τοῦ Ν.4507/1966,
ἔρμηνείας (περὶ τῆς ὅρα Γνωμοδότησιν Εἰσαγγε-

λίας 'Αρείου Πάγου 4/1975, NoB 23,436) καί ἐν ὅφει τοῦ ἄρθρου 144 τοῦ N.670/1977 "περὶ συμβολαιογράφων" (περὶ οὗ ὅρα καί τήν σχετικήν πέρικοπήν τῆς Εἰσηγητικῆς 'Εκθέσεως τοῦ N.670/1977 εἰς Σιφναίου, Πανδέκται Νόμων καί Διαταγμάτων, 1977, σελίς 515).

Διά τοῦ ἄρθρου 88 παρ.1 τοῦ Κώδικος περὶ Δικηγόρων (Ν.Δ. 3026/1954) ὁρίζεται ὅτι "Μή ὑπαρχόντων τεσσάρων τούλαχιστον δικηγόρων ἢ δοκίμων δικηγόρων παρ' Είρηνοδικείψ τινί, ἐκτός ἔδρας τοῦ Πρωτοδικείου ἔδρεύοντι, ἐπιτρέπεται ἡ ὑπό δικολάβων ἐκπροσώπησις καί ὑπεράσπισις τῶν διαδίκων ἐνώπιον τοῦ Είρηνοδικείου ἢ ἄλλης τοῦ αὐτοῦ τόπου 'Αρχῆς καί ἐνώπιον τοῦ ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Είρηνοδικείου τούτου περιοδεύοντος Μονομελοῦς Πλημμελειοδικείου". Ετέρωθεν διά τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ Κώδικος περὶ Δικηγόρων (ώς τοῦτο συνεπληρώθη διά τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ N.723/1977) ὁρίζεται ὅτι πρός σύνταξιν ἐγγράφου ἐνώπιον Συμβολαιογράφου περὶ συμβάσεων, ἔχουσῶν τό ἐν τῇ ρηθείσῃ διατάξει ἀντικείμενον καί περιεχόμενον, "ἀπαιτεῖται ἡ παράστασις δικηγόρου δι' ἔκαστον τῶν συμβαλλομένων μερῶν".

'Εκ τῆς ἀντιπαραβολῆς τῶν προπαρατεθεισῶν διατάξεων, ἀβιάστως, κατά τήν γνώμην ἡμῶν, συνάγεται, ὅτι ἡ προδιαληφθεῖσα διάταξις τοῦ ἄρθρ.88 παρ.1 τοῦ Κώδικος περὶ Δικηγόρων, ποιουμένη λόγον περὶ ἐκπροσωπήσεως καί ὑπερασπίσεως "τῶν διαδίκων", δέν δύναται νά ἔχῃ ἐφαρμογήν εἰς τάς περιπτώσεις τῆς διατάξεως τοῦ ὡς εἴρηται ἄρθρου 42 τοῦ Κώδικος περὶ Δικηγόρων, ποιουμένης λόγον οὐχί περὶ διαδίκων, ἀλλά περὶ "συμβαλλομένων μερῶν". 'Εν ἄλλοις λόγοις ἡ ἐφαρμογή τῆς προπαρατεθείσης διατάξεως τοῦ ἄρθρ.88 παρ.1 τοῦ Κώδικος περὶ Δικηγόρων προϋποθέτει τήν ὑπαρξιν διαδίκων, τούς ὅποίους ἐπιτρέπεται νά ἐκπροσωπῶσιν. Ἡ νά ὑπερασπίζωνται οἱ δικολάβοι, ἐνῷ εἰς τάς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ Κώδικος περὶ Δικηγόρων δέν ὑπάρχουν διάδικοι, ἀλλά συμβαλλόμενοι, τούτου δ' ἔνεκεν εἰς τάς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ Κώδικος περὶ Δικηγόρων ἐλλείπει ἡ διά τήν ἐφαρμογήν τοῦ ἄρθρου 88 παρ.1 τοῦ Κώδικος περὶ Δικηγόρων ἀναγκαίοπροϋπόθεσις, τῆς ὑπάρξεως διαδίκων, 'Εν συναφείᾳ πρός ταῦτα δέον νά

λεχθή οποίας έντησεν ότι στην περιοχή της Φλώριδας το 1980 παρατέθηκε η πρώτη περιγραφή της από την Αρχή της Κατάρης. Η περιγραφή αυτή περιλαμβάνεται καί ο Συμβολαιογράφος, οπαν ένώπιον αύτού παρίστανται τά μέρη ως διάδικτους, θρύψους, θρύψους, συνδρομή ~~την~~ ή ^{την} σημείωση στην προϋποθέσεων, έπιτρέπεται νά έκπροσωπωσιν ή νά υπερασπίζωνται οι δικολάβοι (ώς π.χ. είς τήν περίπτωσιν της κατ'έφαρμογήν τῶν ἄρθρων 838 καί 839 Κ.Πολ.Δ. ένεργουμένης ἀπογραφῆς ὑπό Συμβολαιογράφου, οστις, κατ'ἄρθρ. 839 Κ.Πολ.Δ., "καλεῖ τοὺς κατά τήν συζήτησιν ἐφ' ἓς ἔξεδόθη ή διατάξασα τήν ἀπογραφήν ἀπόφασις παραστάντας διαδίκους" ή είς τήν περίπτωσιν τῶν ένώπιον Συμβολαιογράφου ἐνόρκων βεβαιώσεων μαρτύρων ἐν σχέσει πρός ἐκκρεμῆ δίκην κατ' ἄρθρ. 650 παρ. 1 ~~καί~~ 671 παρ. 1 Κ.Πολ.Δ., ως ἀντικατεστάθησαν διά τῶν ἄρθρων 3 καί 4 τοῦ Ν. 733/1977 καί κατ'ἄρθρ. 681 καί 681Α Κ.Πολ.Δ., ως τό τελευταῖον προσετέθη διά τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. 733/1977, πρβλ. ἐν σχέσει πρός τήν ένώπιον Συμβολαιογράφου ἔνορκον ἔξετασιν μαρτύρων 'Ολομ.Α.Π.356/1961, Ποιν.Χρον.1B, 29, Α.Π. 169/1967, Ε.Ε.Ν 35, 158) καί συνεπῶς είς τάς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ Κώδικος περὶ Δικηγόρων, είς αἷς δέν υπάρχουν διάδικοι, ἀλλά συμβαλλόμενοι, δέν δύναται νά ἔχῃ ἐφαρμογήν ή προδιαληφθεῖσα διατάξις τοῦ ἄρθρ. 88 παρ. 1 τοῦ Κώδικος περὶ Δικηγόρων. Εἰρήσθω ὅτι ὁ νομοθέτης διά της θεσπίσεως τῆς ως εἴρηται διατάξεως τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ Κώδικος περὶ Δικηγόρων (ώς συνεπληρώθη διά τοῦ ἄρθρ. 19 τοῦ Ν. 723/1977) ἀπέβλεψε, πρός τοῖς ἄλλοις καί είς τάς, λόγω τῶν νομικῶν γνώσεων τῶν δικηγόρων, παρεχομένας μείζονας ἐγγυήσεις διά τήν προστασίαν τῶν συμφερόντων τῶν συμβαλλομένων (ώς τοῦτο ένισχύεται καί ἐκ τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ Κώδικος περὶ Δικηγόρων, δι' ἓς ὁρίζεται ὅτι οἱ Συμβολαιογράφοι δύνανται νά ζητῶσι τήν παράστασιν δικηγόρου καί ἐπεὶ ἄλλων ἀμφιμερῶν δικαιοπραξιῶν "ἐάν ιρίνωσι ταύτας πολυπλόκους ή σοβαράς"), ἐξ οὗ παρέπεται ὅτι ὁ νομοθέτης είς τάς περιπτώσεις ταύτας ἡ θέλησην ὅπως διά τήν προστασίαν τῶν συμφερόντων τῶν συμβαλλομένων πα-

και τῶν
δικηγόρων

